

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 516/2017
06.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Богољуба Гачевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.468/16 од 16.01.2017. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 42/17 од 07.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.468/16 од 16.01.2017. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 42/17 од 07.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К бр.468/16 од 16.01.2017. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и одређено да се иста неће извршити под условом да окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. ЗКП окривљени АА обавезан је да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, као и да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 137.636,26 динара у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 42/17 од 07.03.2017. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.468/16 од 16.01.2017. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Богољуб Гачевић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. и 3. ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП због непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања – члан 440. ЗКП, а у односу на другостепену пресуду и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће донети одбијајућу пресуду сходно одредби члана 423. став 1. тачка 1. ЗКП.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Неосновано се захтевов за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП у другостепеном поступку наводима да је кривично гоњење за дело за које је окривљени АА оглашен кривим, застарело дана 22.03.2017. године, а другостепена пресуда је отправљена из тог суда првостепеном суду дна 24.03.2017. године (што је видљиво на штамбиљу). Застарелост гоњења наступила је два дана пре правноснажности пресуде с обзиром да правноснажност пресуде, према наводима захтева наступа у тренутку у којем је наступила везаност суда сопственом одлуком, а то је тренутак када је пресуда објављена или ако није објављена, када је из суда отправљена.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА правноснажно осуђен због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је запређена новчана казна или казна затвора до једне године.

Одредбом члана 103. тачка 7. КЗ прописно је да ако у овом закону није другачије одређено кривично гоњење не може се предузети када протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна док је чланом 104. став 6. КЗ прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из списка предмета произилази да је кривично дело из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је окривљени АА оглашен кривим извршено дана 23.03.2013. године, па би сходном применом одредби члана 103. тачка 7. и члана 104. став 6. КЗ апсолутна застарелост кривичног гоњења за то кривично дело, наступила дана 23.03.2017. године.

Имајући у виду да је пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.468/16 од 16.01.2017. године постала правноснажна дана 07.03.2017. године, када је донета пресуда Вишег суда у Зрењанину Кж1 42/17 од 07.03.2017. године, дакле пре истека рока апсолутне застарелости кривичног гоњења за кривично дело због кога је против окривљеног АА овај кривични поступак вођен, (застарелост би наступила дана 23.03.2017. године), без значаја је за питање наступања апсолутне застарелости чињеница када је отправак те пресуде послат првостепеном суду, па су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на то да је другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

Врховни касациони суд оцењује као неосноване наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП наводима да се на страни окривљеног нису стекла субјективна обележја кривичног дела због кога је оглашен кривим. Из чињеничног описа радње извршења кривичног дела садржаних у изреци првостепене пресуде, јасно произилазе све субјективни и објективни елементи кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнутих битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. и 3. ЗКП и повреду закона из члана 440. ЗКП, на које се такође указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА обзиром да исте не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП окривљеном дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић